

fen i Lovudkastet om, at Stillingsmandens Tjenestetid som Saadan og som selv Værnepligtig tilendebringes med talt 16 Aar, er velbegrundet.

Med Hensyn til Maaden, hvorpaa de ovennævnte 16 Aars Tjeneste skal anvendes, da har Lovudkastet den almindelige Bestemmelse for alle de heri omtalte Stillingsmænd, at den Tjenestepagt, de som Stillede have paataget sig, skal ansees som tilendebragt ved den Tjeneste, de allerede have udført. De Stillede blive altsaa nu at udskrive til at udtjene deres egen Værnepligt, hvori det Antal Aar, de have tjent som Stillingsmænd, bliver dem godtgjort med Eftergivelse af ligesaa mange Aar i Forstærkningen. Saaledes vil til Exempel en Stillingsmand for 1845, som i indværende Aar begynder sin egen Værnepligt, komme til at tjene endnu 4 Aar i Linien, 4 Aar i Krigsreserven og 1 Aar i Forstærkningen, da han allerede som Stillingsmand har tjent i Linien og Krigsreserven 7 Aar; en Stillingsmand for 1849 vil derimod udtjene sin egen Værnepligt med 4 Aar i Linien, 4 Aar i Krigsreserven og 5 Aar i Forstærkningen.

Den Tjeneste, som det fornemmelig kommer an paa, at Stillingsmanden udfører saavel som Saadan som selv Værnepligtig, ere de 8 Aar, han i begge Egenskaber skulde tjene i Linien. Under denne Tjenestetid er nemlig Garnisons-tjenesten indbefattet; det er imedens han staaer i Linien, at Soldaten indkaldes til Tjeneste og til Troppesamlinger. Der kunde derfor være Anledning til at forlange, at Stillingsmændene skulle som Saadanne have staaet 4 Aar i Linien, førend de begynde deres egen Værnepligt, hvilket ikke er Tilfældet med de Stillede for Aarene 1848 og 1849. Med Hensyn til Armeens Tary vil formæentlig en saadan Bestemmelse for Stillingsmændene i Aarene 1848 og 49 ikke være fornøden, da der findes overcomplete Combattanter til at udfylde de Nummere, som blive vacante derved, at Stillingsmændene forlade disse for at begynde deres egen Værnepligt; tilstrækkeligt indvovede maae de Stillede ogsaa antages at være; fremdeles vil denne Eftergivelse i de 4 Aars Tjeneste i

Linien som Stillede ingen Indskyldelse have paa Trediemand, idet de Værnepligtige indkaldes til de aarlige Dveller efter Aldersklasser, og ikke i noget bestemt Antal; da endelig denne Forøgelse i Tjenesten i Linien for de Stillede i 1848 og 49 ingen Lettelse tilvejebringer for de i 1845 til 47 Stillede, saa har Udvalget ikke troet at burde foreslaae nogen Forandring i denne almindelige Bestemmelse.

De i § 1 og 2 indeholdte Forslag om, at af de her omhandlede Personer skulle de i Aarene 1826, 27 og 28 fødte behandles som forlovs Udfrevne paa Grund af, at deres Jevnaldrende alle vare udfrevne, forsaavidt de besværgtes tjenstdygtige, samt at de i 1829 fødte Personer af samme Grund, nemlig for at behandles lige med deres Jevnaldrende, stedes til Nummertrækning, maa Udvalget tiltræde, uagtet man gjerne havde ønsket, at Afdgangen til Nummertrækningen ogsaa kunde tilstaaes dem, som have udført den længste og besværligste Tjeneste, nemlig de i Aarene 1826, 27 og 28 fødte Stillingsmænd; men da deres Jevnaldrende ere behandlede og udfrevne, kan den foromtaltalte Afgang til Nummertrækning ikke gives.

Naar det i Motiverne er udtalt, at de Stillingsmænd, som ikke udskrives til den staaende Hær, hvilket navnlig kan indtræffe med de i 1849 Stillede, som have Afgang til Nummertrækning, — ikke derved fritages for at udtjene deres Tjeneste som Stillingsmænd saavel i Linien som Forstærkningen, da maa Udvalget ligeledes tiltræde denne aldeles vigtige Bestemmelse, som indirecte indeholdes i § 3, derved, at de Stillingsmænd, som ere i dette Tilfælde, ikke indkaldes til Udførelse af egen Værnepligt.

Med Hensyn til foranførte Bemærkninger giver Udvalget sig den Ore at indstille Lovudkastet til Antagelse saaledes som det er foresat.

Kjøbenhavn den 10de Januar 1852.

Lüttichau, C. Nielsen. Borgens.
Drovsfører.

Tillisch. Mortensen.